II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

SOOVITUSED

NÕUKOGU SOOVITUS (EL) 2021/992,

18. juuni 2021,

millega muudetakse soovitust (EL) 2020/912 Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutise piiramise ja sellise piirangu võimaliku kaotamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 77 lõike 2 punkte b ja e ning artikli 292 esimest ja teist lauset,

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu võttis 30. juunil 2020 vastu soovituse Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutise piiramise ja sellise piirangu võimaliku kaotamise kohta ([1]) (edaspidi „nõukogu soovitus“).

(2) Selle järel võttis nõukogu vastu soovitused (EL) 2020/1052, ([2]) (EL) 2020/1144, ([3]) (EL) 2020/1186, ([4]) (EL) 2020/1551, ([5]) (EL) 2020/2169, ([6]) (EL) 2021/89, ([7]) (EL) 2021/132, ([8]) (EL) 2021/767 ([9]) ja (EL) 2021/892, ([10]) millega muudetakse nõukogu soovitust (EL) 2020/912 Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutise piiramise ja sellise piirangu võimaliku kaotamise kohta.

(3) 20. mail 2021 võttis nõukogu vastu soovituse (EL) 2021/816, millega muudetakse soovitust (EL) 2020/912 Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutise piiramise ja sellise piirangu võimaliku kaotamise kohta, ([11]) et ajakohastada kriteeriume, mille alusel hinnatakse, kas mittehädavajalik reisimine kolmandatest riikidest on ohutu ja kas seda tuleks lubada.

(4) Nõukogu soovituses on sätestatud, et liikmesriigid peaksid koordineeritud viisil järk-järgult kaotama ELi mittehädavajaliku reisimise ajutise piirangu alates 1. juulist 2020 nõukogu soovituse I lisas loetletud kolmandate riikide elanike puhul. Nõukogu peaks pärast komisjoni ning asjaomaste ELi ametite ja talitustega tihedat konsulteerimist ning nõukogu soovituses osutatud metoodikal, kriteeriumidel ja teabel põhinevale üldisele hinnangule tuginedes vaatama I lisas esitatud kolmandate riikide loetelu iga kahe nädala järel läbi ja vajaduse korral seda ajakohastama.

(5) Pärast seda on nõukogu komisjoni ning asjaomaste ELi ametite ja talitustega tihedalt konsulteerides ning nõukogu soovituses (nagu seda on muudetud soovitusega (EL) 2021/816) sätestatud kriteeriume ja metoodikat kohaldades arutanud nõukogu soovituse I lisas esitatud kolmandate riikide loetelu läbivaatamist. Nende arutelude tulemusena

([1]) ELT L 208I, 1.7.2020, lk 1.
([2]) ELT L 230, 17.7.2020, lk 26.
([3]) ELT L 248, 31.7.2020, lk 26.
([4]) ELT L 261, 11.8.2020, lk 83.
([5]) ELT L 354, 26.10.2020, lk 19.
([6]) ELT L 431, 21.12.2020, lk 75.
([7]) ELT L 33, 29.1.2021, lk 1.
([8]) ELT L 41, 4.2.2021, lk 1.
([9]) ELT L 165I, 11.5.2021, lk 66.
([10]) ELT L 198, 4.6.2021, lk 1.
([11]) ELT L 182, 21.5.2021, lk 1.

tuleks I lisas esitatud kolmandate riikide loetelu muuta. Täpsemalt tuleks loetellu lisada Albaania, Liibanon, Põhja-Makedoonia Vabariik, Serbia ja Ameerika Ühendriigid, samuti Taiwan (kategooria „Üksused ja territoriaalvalitsused, mida vähemalt üks liikmesriik ei ole riigina tunnustanud"). Hongkongi ja Macau puhul peaks mittehädavajalik reisimine olema nüüd võimalik ilma vastastikkuse nõudeta.

(6) Piirikontroll ei ole üksnes nende liikmesriikide huvides, kelle välispiiril seda tehakse, vaid kõigi liikmesriikide huvides, kes on kaotanud piirikontrolli sisepiiridel. Seepärast peaksid liikmesriigid tagama, et välispiiridel võetakse meetmeid koordineeritult, et tagada Schengeni ala hea toimimine. Selleks peaksid liikmesriigid alates 18. juunist 2021 koordineeritud viisil jätkama Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutise piirangu kaotamist käesoleva soovitusega muudetud nõukogu soovituse I lisas loetletud kolmandate riikide, erihalduspiirkondade *ning muude üksuste ja territoriaalvalitsuste* elanike puhul.

(7) Euroopa Liidu lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva soovituse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav. Arvestades et käesolev soovitus põhineb Schengeni *acquis*'l, otsustab Taani kõnealuse protokolli artikli 4 kohaselt kuue kuu jooksul pärast nõukogu poolt otsuse tegemist käesoleva soovituse üle, kas ta rakendab seda.

(8) Käesolev soovitus kujutab endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2002/192/EÜ ([12]); seetõttu ei osale Iirimaa käesoleva soovituse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

(9) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev soovitus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu (viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis*' sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises) tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ ([13]) artikli 1 punktis A osutatud valdkonda.

(10) Šveitsi puhul kujutab käesolev soovitus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ ([14]) artikli 1 punktis A osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2008/146/EÜ ([15]) artikliga 3.

(11) Liechtensteini puhul kujutab käesolev soovitus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokolli (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ ([16]) artikli 1 punktis A osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2011/350/EL ([17]) artikliga 3.

([12]) Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*' sätetes (EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20).

([13]) EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31.

([14]) ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.

([15]) Nõukogu 28. jaanuari 2008. aasta otsus 2008/146/EÜ sõlmida Euroopa Ühenduse nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (ELT L 53, 27.2.2008, lk 1).

([16]) ELT L 160, 18.6.2011, lk 21.

([17]) Nõukogu 7. märtsi 2011. aasta otsus 2011/350/EL Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokolli (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta, seoses sisepiiridel piirikontrolli kaotamise ja isikute liikumisega (ELT L 160, 18.6.2011, lk 19).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA SOOVITUSE:

Soovitust (EL) 2020/912 (nagu seda on muudetud soovitusega (EL) 2020/1052, soovitusega (EL) 2020/1144, soovitusega (EL) 2020/1186, soovitusega (EL) 2020/1551, soovitusega (EL) 2020/2169, soovitusega (EL) 2021/89, soovitusega (EL) 2021/132, soovitusega (EL) 2021/767, soovitusega (EL) 2021/816 ja soovitusega (EL) 2021/892) Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutise piiramise ja sellise piirangu võimaliku kaotamise kohta muudetakse järgmiselt.

(1) Nõukogu soovituse punkti 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid peaksid koordineeritud viisil kaotama järk-järgult Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutise piirangu alates 18. juunist 2021 I lisas loetletud kolmandate riikide elanike puhul.“

(2) Soovituse I lisa asendatakse järgmisega:

„*I LISA*

Kolmandad riigid, erihalduspiirkonnad ning muud üksused ja territoriaalvalitsused, kelle elanike suhtes ei tuleks välispiiridel kohaldada Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutist piirangut:

I. RIIGID

1. ALBAANIA
2. AUSTRAALIA
3. IISRAEL
4. JAAPAN
5. LIIBANON
6. UUS-MEREMAA
7. PÕHJA-MAKEDOONIA VABARIIK
8. RWANDA
9. SERBIA
10. SINGAPUR
11. LÕUNA-KOREA
12. TAI
13. AMEERIKA ÜHENDRIIGID
14. HIINA (*)

II. HIINA RAHVAVABARIIGI ERIHALDUSPIIRKONNAD

Hongkongi erihalduspiirkond

Macau erihalduspiirkond

III. ÜKSUSED JA TERRITORIAALVALITSUSED, MIDA VÄHEMALT ÜKS LIIKMESRIIK EI OLE RIIGINA TUNNUSTANUD

Taiwan

_____

(*) Oleneb vastastikkuse kinnitamisest.“

Brüssel, 18. juuni 2021

Nõukogu nimel
president
J. LEÃO